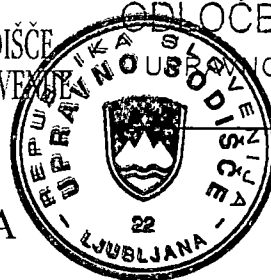

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

24.2. 2017

Podpis pristojne
sodne osebe:

V IMENU LJUDSTVA

IN

SKLEP

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Damjan Gantar kot predsednik ter mag. Darinka Dekleva Marguč in dr. Boštjan Zalar kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Tine Tratnik, ki je v zadevi poročala in višje pravosodne svetovalke Adriane Glažar kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: ZAVAROVALNICA TRGLAV, d.d., Miklošičeva cesta 19, Ljubljana, ki jo po pooblastilu uprave družbe zastopa Odvetniška družba Rojs, Peljhan, Prelesnik & partnerji iz Ljubljane, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Zaloška 59, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacije javnega značaja,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 0902-6/2014/4 z dne 9. 7. 2014,

na seji **24. februarja 2017**

ODLOČILO:

- I. Postopek, prekinjen s sklepom tega sodišča opr. št. I U 1295/2014-33 z dne 13. 5. 2016, se nadaljuje.

- II. Tožbi se ugodi in se izpodbijana odločba Informacijskega pooblaščenca št. 0902-6/2014/4 z dne 9. 7. 2014 odpravi in se zadeva vrne toženi stranki v ponoven postopek.
- III. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške upravnega spora v znesku 347,70 EUR v roku 15 dni od vročitve te sodbe, od poteka tega roka dalje do plačila z zakonskimi zamudnimi obrestmi.
- IV. Stroškovna zahtevka prizadete stranke Pristop d.o.o., Trubarjeva cesta 79, Ljubljana, se zavrne.

OBRAZLOŽITEV:

1. Z izpodbijano odločbo je tožena stranka odločila o pritožbi novinarka RTV Slovenija Vesne Zadravec zoper pisni odgovor tožeče stranke z dne 15. 5. 2014 in je pritožbi ugodila, odgovor tožeče stranke z dne 15. 5. 2014 odpravila in odločila, da je tožeča stranka v določenem roku dolžna prosilki posredovati fotokopije v izreku izpodbijane odločbe določenih dokumentov. Prosilka je dne 17. 4. 2014 na podlagi ZDIJZ od zavezanca zahtevala odgovore na naslednja vprašanja: 1. kolikšen je bil znesek pogodbe s podjetjem Goldman Sachs, ki je pripravilo načrt nakupa hrvaške družbe Croatia osiguranje in za koliko (če sploh) je bil predviden nižji znesek plačila, če posel ne bi uspel; 2. koliko vsako leto zavezanec nameni Strelnski zvezi Slovenije in kaj je razlog, da jo financira; 3. kolikšen je bil posamezen znesek plačila podjetju Motivo in kakšne so bile storitve (novinarka je prosila za posamičen znesek vsake od pogodb); 4. ali zavezanec sodeluje ali je sodeloval s podjetji v t.i. off-shorih (npr. Ciper), s katerimi, kaj je predmet pogodbe in kolikšni so bili zneski.
2. V konkretnem primeru pooblaščenec pri odločanju ni zaznal nikakršnih neskladnosti določb ZDIJZ z Ustavo RS. Varstvo poslovnih skrivnosti gospodarskih družb, ki nastopajo na trgu in poslujejo s poslovnimi subjekti pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava, je enako po predpisih, ki so veljali pred uveljavitvijo ZDIJZ-C (t.j. po ZGD-1, ki v tretjem odstavku 39. člena izrecno določa, da za poslovno skrivnost ni mogoče določiti podatkov, ki so po zakonu javni) - določilo 2. točke 6. člena ZDIJZ se namreč uporablja tudi za zavezanec, ki so poslovni subjekti pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava. V takem primeru zato ne gre za poseg v pridobljene pravice, če sta prejšnja in nova ureditev enaki. Glede nasprotja z direktivo Evropske skupnosti 2003/98/ES pooblaščenec pojasnjuje, da se navedena direktiva nanaša in uporablja le za področje ponovne uporabe informacij javnega značaja (IJZ). Organ je zavezanec za posredovanje informacij javnega značaja na podlagi ZDIJZ kot poslovni subjekt pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava (1.a člen ZDIJZ). Zavezanec mora prosilcu posredovati podatke, ki se nahajajo v dokumentu (ali zadevi, dosjeju,

registru, evidenci ali drugem dokumentarnem gradivu), s katerim razpolaga (in ga je izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom ali ga je pridobil od drugih oseb), ne glede na to, da je prosilec zahtevo formuliral v obliki vprašanja. Pooblaščenec mora v skladu s 44. členom ZUP ves čas med postopkom po uradni dolžnosti skrbeti za to, da so v postopku udeleženi vsi, na katerih pravice ali pravne koristi bi lahko vplivala odločba. Pravna korist je v skladu z definicijo drugega odstavka 43. člena ZUP neposredna, na zakon ali drug predpis oprta osebna korist. Pooblaščenec je ob pregledu dokumentacije, ki je bila predmet odločanja v tem postopku, ugotovil, da glede na enostavnost zadeve in očitnost zakonskih določb, Goldman Sachs, Strelska zveza Slovenije, Motivo d.o.o. in Pristop d.o.o. v predmetnem postopku niti nimajo pravnih koristi, vsekakor pa ta odločba nanje nikakor ne more vplivati, saj so podatki, na katere se je nanašala prosilčina zahteva, absolutno javni že po izrecni določbi tretjega odstavka 6.a člena ZDIJZ v povezavi s prvim odstavkom tega člena. Po pregledu vseh dokumentov, ki so bili predmet odločanja v tej zadevi, je pooblaščenec ugotovil, da podatki, ki jih je zahtevala prosilka, izhajajo iz pogodb in aneksov, s katerimi zavezanec razpolaga v materializirani obliki in dosegajo učinke, opredeljene v 3. odstavku 6.a člena ZDIJZ, hkrati pa ne predstavljajo izjeme od prostega dostopa, ampak absolutno javne podatke, taksativno navedene v 1. odstavku 6.a člena ZDIJZ.

3. Tožeča stranka je zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca z dne 9. 7. 2014 vložila tožbo. Predlaga njeno odpravo; hkrati je predlagala izdajo začasne odredbe po drugem odstavku 32. člena ZUS-1 o kateri je sodišče že odločilo s sklepom z dne 20. 8. 2014. Tožeča stranka sodišču tudi predlagala, da prekine postopek in z zahtevo začne postopek za presojo ustavnosti 2., 3., 5., 8., 12. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 23/2014, ZDIJZ-C) in s predmetnim postopkom nadaljuje po odločitvi Ustavnega sodišča RS o zahtevi. Tožeča stranka v tožbi in pripravljanih vlogah tudi predlaga, da sodišče izpodbijani akt odpravi in zadevo vrne informacijskemu pooblaščenču v ponoven postopek ter toženi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke z zakonskimi zamudnimi obrestmi od prvega dne po izteku paricijskega roka dalje do plačila. Meni, da je bilo v postopku za izdajo izpodbijane odločbe materialno pravo napačno uporabljeno, tožena stranka v postopku pred izdajo in z izdajo izpodbijane odločbe ni ravnala po pravilih postopka, pa je to vplivalo ali moglo vplivati na zakonitost oziroma pravilnost odločitve, s čimer so bile zagrešene bistvene kršitve določb postopka. Meni, da prošnja prosilke sploh ni zahteva za dostop do informacij javnega značaja. Prosilka (novinarka) je namreč dne 17. 4. 2014 tožečo stranko prosila za odgovore in izjavo predsednika uprave oziroma tistega, ki je pristojen za področje informacij javnega značaja. Po njeni oceni je šlo pri navedenih vprašanjih za klasična novinarska vprašanja in ne za zahtevo za dostop do informacij javnega značaja. Prosilka ni z ničemer zahtevala dostopa do informacij, ki izhajajo iz pogodb

oziroma pravnih poslov, prav tako ni z ničemer zahtevala niti vpogleda v posamezne pogodbe niti prepisov relevantnih poslov. Tožeča stranka je v postopku ugotovila, da kljub navedbam prosilke njena vprašanja v večini ne predstavljajo zahteve za dostop do informacij javnega značaja (v nadaljevanju: IJZ) po ZDIJZ-C, saj prosilka v svoji zahtevi ni nikjer zahtevala listin oziroma dokumentov (razen v eni točki, ki pa jo je tožeča stranka obravnavala vsebinsko, kot je pojasnjeno v tožbi in bo dodatno pojasnjeno v nadaljevanju), pač pa je zahtevala le odgovore na vprašanja (po Zakonu o medijih (ZMed)). Tožena stranka je s tem, ko je tožeči stranki naložila, da prosilki posreduje fotokopije dokumentov, ki jih prosilka sploh ni zahtevala, prekoračila zahtevke in s tem ni odločila o „zahtevi“ prosilke ter bistveno kršila pravila postopka, in sicer določbo prvega odstavka 213. člena ZUP v zvezi z določilom prvega odstavka 254. člena. Bistveno je, da prosilka pri nobeni od pogodb ni zahtevala informacije o datumu in trajanju posla, o pogodbenem partnerju, podpisnikih pogodbe, kar pomeni, da je že zaradi tega izpodbijana odločba v delu, ko tožeči stranki nalaga, da razkrije informacije, ki niso bile zahtevane, nezakonita. ZDIJZ v 17. členu določa obvezno vsebino zahteve. V prošnji prosilke z dne 17. 4. 2014 oziroma 22. 4. 2014 ni opredeljeno, na kakšen način se prosilka želi seznaniti z vsebino zahtevane informacije in je tako ni mogoče obravnavati kot zahtevo za dostop do IJZ. Prosilka ni vložila pisne vloge, ki bi jo lastnoročno podpisala. Prav tako njeni elektronski sporočili z dne 17. 4. 2014 in 22. 4. 2014 nista bili podpisani z varnim elektronskim podpisom s kvalificiranim potrdilom. V konkretnem primeru bi morala torej tožena stranka najprej preizkusiti, ali je pritožba sploh dovoljena. Ker v tej zadevi ni bila vložena pisna zahteva, prosilka tudi ni upravičena do pravnega varstva in posledično tudi ni imela pravice do pritožbe. Tožena stranka bi tako morala pritožbo prosilke z dne 16. 5. 2014 zavreči. ZDIJZ glede določenih pravnih poslov (ki so v veliki meri neopredeljeni) nalaga tožeči stranki med drugim razkritje (oziroma objavo) podatkov o ceni, ki jih ti poslovni subjekti plačujejo za storitve iz teh poslov. Razkritje podatkov o ceni, ki jo tožeča stranka plačuje, pa bo omogočilo usklajeno ravnanje gospodarskih subjektov na trgu, kar je v nasprotju z določbo 6. člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOMK-1) in 101. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Pri pogodbah iz 6.a člena ZDIJZ gre za izjemo, saj se šteje, da gre za absolutno javne posle, glede katerih poslovni subjekti pod prevladujočim vplivom javnega prava nimajo pravice zavrniti dostopa do informacij javnega značaja, četudi bi razkritje lahko huje škodovalo njihovemu konkurenčnemu položaju na trgu. Zakon ne opredeljuje pojma pravnega posla, ki obsega avtorske ali druge intelektualne storitve. Ker gre torej za izjemo od splošnega pravila, je treba izjeme razlagati skrajno restriktivno, česar pa tožena stranka v izpodbijani odločbi ni storila. Pojem svetovalne pogodbe ni opredeljen niti v ZDIJZ niti v nobenem drugem predpisu in tako ne gre za nominatni kontrakt. Prav tako ni nikjer opredeljen pojem svetovalne storitve kot tudi ne pojem pravnega posla, ki obsega drugo intelektualno storitev (ki ni

avtorska). Tako pogodba z družbo Pristop d.o.o., kot pogodba z družbo Motivo d.o.o., sta v temelju podjemni pogodbi, saj sta se podjemnika po obeh pogodbah zavezala, da bosta za toženo stranko opravili določen posel, tožeča stranka pa se je zavezala, da jim bo za to storitev plačala. Tožena stranka je nadalje kršila pravila postopka s tem, ko v nasprotju z določilom 44. člena ZUP med postopkom ni skrbela za to, da so v postopku udeleženi tudi pogodbeni partnerji tožeče stranke, na katerih pravice ali pravne koristi bi lahko vplivala odločba. Pravica do varovanja poslovnih skrivnosti gospodarskega subjekta, ki nastopa na trgu z namenom pridobivanja dobička, je nedvomno pravica v smislu 44. člena ZUP, na katero izpodbijana odločba vpliva. Okoliščina, da je ZDIJZ-C naknadno predpisal njihovemu pogodbenemu partnerju obveznost zagotavljanja dostopa do njihovih poslovnih skrivnosti, ne more biti razlog za to, da odločba v predmetnem postopku na pravice takšnih subjektov ne more vplivati. Meni, da je tožena stranka napačno in v neskladju z Ustavo interpretirala 5. odstavek 1.a člena ZDIJZ. V skladu s temeljnima načeloma iz 154. in 155. člena Ustave RS, po katerih morajo biti predpisi objavljeni, preden začnejo veljati, in po katerih zakoni, razen izjemoma, ne morejo imeti učinka za nazaj (prepoved retroaktivnosti) in ob upoštevanju, da ZDIJZ-C nima posebnih prehodnih določb, je potrebno navedeno pravilo 5. odstavka 1.a člena ZDIJZ razlagati zgolj na način, da ta učinkuje za naprej (torej od uveljavitve ZDIJZ-C dalje). Posledično se določba 5. odstavka 1.a člena smiselno lahko nanaša zgolj na informacije javnega značaja, ki so pri zavezanih subjektih pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava (vključno s tožečo stranko) nastale po uveljavitvi ZDIJZ-C. V nadaljevanju tožbe tožeča stranka utemljuje svoj predlog za prekinitev postopka po 156. členu Ustave.

4. V odgovoru na tožbo tožena stranka opozarja, da je tožeča stranka sama, dne 22. 4. 2014 prosilki, na njeno zahtevo z dne 17. 4. 2014, sporočila, da bo njena vprašanja obravnavala skladno z ZDIJZ. Prosilka je zato istega dne svojo zahtevo dopolnila. Tožeča stranka je v svojem odgovoru prosilki z dne 15. 5. 2014 (ki je bil predmet presoje tožene stranke v pritožbenem postopku) ponovno zapisala, da ji podaja odgovore na tisti del njenih poizvedb, ki jih je lahko obravnavala v skladu z ZDIJZ-C. Tožena stranka vztraja, da gre v tej zadevi za zahtevo za dostop do IJZ po ZDIJZ, ne glede na to, da je prosilka zahtevane podatke res definirala v obliki vprašanj. Zahteva, dana po elektronski pošti, šteje za pisno vlogo tudi v primeru, če ni podpisana z varnim elektronskim podpisom in overjena s kvalificiranim potrdilom (drugi odstavek 107. člena Uredbe o upravnem poslovanju). Iz konteksta sporočila tožeče stranke jasno izhajalo, da prosilka zahteva dele pogodb, iz katerih izhajajo odgovori na vprašanja, ki jih je zastavila v prvem sporočilu z dne 17. 4. 2014. Glede na to, da je tožeča stranka z dopisom z dne 15. 5. 2014 dejansko vsebinsko odločila o prosilkini zahtevi, jo je več kot očitno tudi sama štela za popolno in jo je vsebinsko obravnavala. V konkretnem primeru je že iz osnovnega vpogleda v posamezno pogodbo na prvi pogled jasno,

da gre za svetovalno pogodbo (Goldman Sachs) oziroma sponzorsko pogodbo (Strelnska zveza Slovenije) oziroma intelektualno (celo avtorsko) storitev (Motivo d.o.o. in Pristop). V postopku so bili udeleženi vsi, na katerih pravice ali pravne koristi bi lahko vplivala odločba. Podatke iz pogodb, ki jih je zahtevala prosilka, ZDIJZ opredeljuje kot absolutno javne – torej se za te podatke poslovna skrivnost ne more določiti; četudi se določi, mora zavezanec te podatke vseeno razkriti. Pogodbene stranke, na katere se (med drugim) nanašajo podatki iz teh pogodb, torej ne morejo vplivati na odločitev o njihovem razkritju. Pravica do varovanja poslovne skrivnosti nedvomno je pravica v smislu 44. člena ZUP, vendar ni neomejena – glede podatkov, ki jih zakon (ZDIJZ v 1. odstavku 6.a člena v povezavi s 3. odstavkom tega člena) določa za javne, je omejena do mere, da se teh podatkov ne more določiti za poslovno skrivnost (3. odstavek 39. člena ZGD-1). Pravna korist tretjih (varstvo poslovne skrivnosti) v tem kontekstu torej ne obstaja – varstva poslovne skrivnosti namreč v tem primeru ni mogoče (neposredno ali posredno) opreti na zakon ali drug predpis, saj zakon (ZDIJZ) izrecno določa, da to ni mogoče. Glede na navedeno sodišču predlaga, da tožbo v celoti zavrne.

5. Stranski udeleženec Pristop d.o.o. je podal odgovor na tožbo in pripravljalo vlogo. Meni, da je bilo pri izdaji odločbe Informacijskega pooblaščenca z dne 9. 7. 2015 nepravilno ugotovljeno dejansko stanje, poleg tega pa je prišlo do bistvenih kršitev določb postopka in napačne uporabe materialnega prava. Gospodarske družbe imajo pri poslovanju na trgu pravico, da se določeni podatki, ki nastanejo v zvezi z njihovim poslovanjem (zlasti sklepanjem pravnih poslov), štejejo kot poslovna skrivnost. To velja tako za primer, ko podatke kot poslovno skrivnost družbe označijo s sklepom, kot za primer, ko je očitno, da bi nastala občutna škoda, če bi za te podatke izvedele zunanje osebe. Omenjena pravica pripada gospodarskim družbam skladno z 39. členom Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1). Stranski udeleženec je gospodarska družba, ki deluje na konkurenčnem trgu. Primarno se ukvarja z oglaševalsko dejavnostjo, pri čemer velja poudariti, da je konkurenca na trgu oglaševanja velika, vsled čemur stranski udeleženec nikakor ne predstavlja gospodarske družbe, ki bi imela monopolni položaj in bi delovala v nekonkurenčnem okolju. Tožena stranka mu s tem, ko ga ni pritegnila v postopek (pa bi ga morala), sploh ni dala možnosti, da zavaruje svoje legitimne interese. Ocenjuje, da bi razkritje predmetnih pogodb povzročilo vsaj 175.000,00 EUR poslovne škode (in to samo na kratek rok), na dolgi rok pa bi poleg tega pomenilo upad v obsegu poslovanja, na izgubi relevantnih trgov, kar bi se pa vse skupaj pokazalo na potrebi po zmanjšanju obsega poslovanja, odpuščanju zaposlenih ter zelo verjetno povzročilo potrebo po bistveni reorganizaciji dela stranskega udeleženca. Kljub temu, da bi ga bila dolžna pozvati k udeležbi v postopku, tožena stranka tega ni naredila. S tem mu je odvzela pravico do učinkovite obrambe njegovih legitimnih interesov v predmetnem postopku, vsled temu pa zagrešila

bistveno kršitev določb upravnega postopka (2. točka 1. odstavka 27. člena ZUS-1 v zvezi s 3. odstavkom 27. člena ZUS-1 v zvezi z 2. točko 2. odstavka 237. člena ZUP). Sodišču predlaga, da izpodbijani upravni akt v celoti odpravi in zadevo vrne Informacijskemu pooblaščenču v ponovni postopek z navodilom, da je dolžan v ponovljenem postopku skladno s 44. členom v zvezi s 43. členom ZUP družbo Pristop, d.o.o., Trubarjeva cesta 79, 1000 Ljubljana, pozvati, da ima pravico udeležiti se postopka kot stranski udeleženec, toženi stranki pa naloži plačilo stroškov stranskega udeleženca z zakonskimi zamudnimi obrestmi od prvega dne po izteku paricijskega roka dalje do plačila.

K I. točki izreka:

6. Sodišče je s sklepom št. I U 1295/2014-33 z dne 13. 5. 2016 prekinilo postopek v tem upravnem sporu do odločitve Ustavnega sodišča Republike Slovenije o zahtevi za oceno ustavnosti petega odstavka 1.a člena, 1. alineje prvega odstavka 4.a člena in prvega odstavka 6.a člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja.
7. Ker je Ustavno sodišče z odločbo št. U-I-52/16-17 z dne 12. 1. 2017 odločilo, da peti odstavek 1.a člena in prvi odstavek v zvezi s tretjim in četrtem odstavkom 6.a člena ZDIJZ nista v neskladju z Ustavo RS, je sodišče na podlagi 50. člena ZUS-1 sklenilo, da se prekinjeni postopek nadaljuje.

K II. točki izreka:

8. Tožba je utemeljena.
9. Sodišče najprej ugotavlja, da je tožena stranka zahtevo prosilke pravilno obravnavala po določbah ZDIJZ, saj tako iz prvotne vloge prosilke (ki ji je bil priložen dopis Ministrstva za javno upravo glede novele ZDIJZ-C) kot tudi iz kasnejših dopolnitev vloge in iz prosilquine pritožbe, ki se nahajajo v upravnih spisih, nedvoumno izhaja, da je zahtevala, da se ji odgovor, izjava in pogodbe (elektronsko sporočilo z dne 22. 4. 2014) posredujejo kot IJZ.
10. Ustavno sodišče se je v odločbi št. U-I-52/16-17 opredelil tako do vprašanja kdo je zavezanec, kako določiti pravne posle, ki so absolutno in brezpogojno dostopni prosilcem (njihovi osnovni podatki) in vprašanja omejevanja svobodne gospodarske pobude in podjetniške svobode. Ustavnost veljavne ureditve pa je presodilo tudi z vidika zaupanja v pravo (2. člen URS) in načela enakosti pred zakonom (drugi odstavek 14. člena URS). Ker je Ustavno sodišče RS že opravilo presojo ustavnosti določb, ki so sporne za stranke tudi v tem sodnem postopku, se sodišče do tega vprašanja ni še enkrat opredeljevalo, temveč sledi argumentaciji, navedeni v citirani odločbi Ustavnega sodišča.

11. V konkretnem primeru med strankama ni sporno, da se zahteva prosilke nanaša na pogodbe in podatke, ki se nanašajo tudi na 4 njene poslovne partnerje (Goldman Sachs, Strelska zveza Slovenije, Motivo d.o.o. in Pristop d.o.o.). Tožena stranka je v izpodbijani odločbi izrecno navedla, da ti poslovni partnerji v predmetnem postopku nimajo pravnih koristi niti odločba nanje ne more vplivati, iz razloga, ker meni, da so podatki, na katere se je nanašala prosilkina zahteva, absolutno javni že po izrecni določbi tretjega odstavka 6.a člena ZDIJZ v povezavi s prvim odstavkom tega člena. V konkretnem primeru pa je za tožečo stranko sporna že sama narava pogodb, katere zahteva prosilka. Ker tožena stranka v postopek ni pritegnila poslovnih partnerjev zavezanke, jim je s tem onemogočila varovanje njihovih pravic in pravnih koristi (npr. obstoj in dokazovanje „drugačne“ pravne narave posla od tiste, ki jo je opredelila tožena stranka). Glede navedenega stališča sodišča poudarja, da je sodna praksa že večkrat v primerljivih primerih poudarila, da je vedno treba v postopek pritegniti tudi osebe, na katere pravice ali pravne koristi bi odločba lahko vplivala (44. člen ZUP) in jim dati možnost, da se izjavijo o vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev (9.člen ZUP). Ker tožena stranka tega ni storila, je s tem storila bistveno kršitev določb postopka iz tretjega odstavka 27. člena ZUS-1. Za bistveno kršitev pravil upravnega postopka se namreč v vsakem primeru šteje, če osebi, ki bi morala biti udeležena v postopku kot stranka ali stranski udeleženec, ta možnost ni bila dana in če stranskemu udeležencu ni bila dana možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za izdajo odločbe (2. in 3. točka drugega odstavka 237. člena ZUP).
12. Ker v postopku izdaje upravnega akta niso bila upoštevana pravila postopka, kar je (lahko) vplivalo na pravilnost in zakonitost odločitve, je s tem podana bistvena kršitev pravil postopka, je sodišče moralo že iz tega razloga tožbi ugoditi in izpodbijani upravni akt odpraviti (3. točka prvega odstavka 64. člena ZUS-1), ter v skladu s tretjim odstavkom 64. člena ZUS-1zadevo vrniti organu, ki je izpodbijani upravni akt izdal, v ponoven postopek, ne da bi se dodatno spuščalo v presojo preostalih tožbenih ugovorov, do katerih se bo morala opredeliti tožena stranka v ponovljenem postopku.

K III. točki izreka:

13. Če sodišče tožbi ugodí, se tožeči stranki glede na opravljena procesna dejanja in način obravnavanja zadeve prisodi pavšalni znesek povračila stroškov v skladu s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu (tretji odstavek 25. člena ZUS-1). Ker je bila zadeva rešena na seji, tožečo stranko pa je v postopku zastopal odvetnik, se mu priznajo stroški v znesku 285,00 EUR (drugi odstavek 3. člena Pravilnika) z zahtevanim 22 % DDV. Sodišče bo plačano sodno takso vrnilo po uradni dolžnosti (opomba 6.1/c taksne tarife Zakona o sodnih taksah). Zakonske zamudne obresti od stroškov postopka tečejo od poteka roka za njihovo prostovoljno plačilo (prvi odstavek 299. člena Obligacijskega zakonika).

K IV. točki izreka:

14. Sodišče je zavrnilo stroškovni zahtevek stranke z interesom Pristop d.o.o. Zakonodajalec je v 19. členu ZUS-1 določil, da imajo tam navedene osebe, ki niso glavne stranke v upravnem sporu, pravico udeleževati se postopka, ni pa v ZUS-1 uredil vprašanja povrnitve stroškov, ki jih imajo te osebe zaradi sodelovanja v postopku. V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba zato glede tega vprašanja uporabiti določbe ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1. Primerno pa je treba uporabiti tiste določbe ZPP, ki urejajo povračilo stroškov stranskemu intervenientu, saj ima ta v pravnem postopku smiselno enak položaj kot udeleženci v upravnem sporu v smislu 19. člena ZUS-1.
15. Po prvem odstavku 154. člena ZPP mora stranka, ki v pravdi ne uspe, nasprotni stranki in njenemu intervenientu povrniti stroške postopka. V konkretnem primeru je prizadeta stranka nastopala na strani tožeče stranke in ker je bilo tožbi v predmetnem sodnem postopku ugodeno in izpodbijana odločba tožene stranke odpravljena, bi bila prizadeta stranka načeloma upravičena do povrnitve stroškov postopka. Ker pa se v skladu z določbo prvega odstavka 155. člena ZPP povrnejo stranki le potrebni stroški, je treba tudi v konkretnem primeru ugotoviti, ali so bile navedbe prizadete stranke v njeni vlogi pomembne za razjasnitev zadeve, oziroma, ali so vplivale na odločitev sodišča.
16. Po presoji sodišča prizadeta stranka takšnih navedb ni podala, saj je sodišče tožbi zoper izpodbijano odločbo ugodilo že iz razlogov, ki jih je v tožbi navajala tožeča stranka in izhajajo tudi iz spisovne dokumentacije, tako da pojasnila prizadete stranke niso prispevala k razjasnitvi zadeve. Glede na navedeno sodišče zaključuje, da navedbe prizadete stranke v njeni vlogi niso vplivale na odločitev sodišča. To posledično pomeni, da prizadeti stranki stroški postopka ne gredo. Tako stališče je zavzelo tudi Vrhovno sodišče RS v sklepu št. I Up 191/2015 z dne 1. 10. 2015.

PRAVNI POUK:

Zoper sklep iz I. točke izreka pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 82.člena ZUS-1).
Zoper sodbo iz II., III. in IV. točke izreka pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 24. februar 2017

Predsednik senata:

mag. Damjan Gantar, dr.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe: